

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 027809 18 U
Sarajevo, 28.11.2019. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efrima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Stanke Čeklić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „SWORD SECURITY“ d.o.o. Sarajevo, Alipašina broj. 83., kojeg zastupa advokat Galiba Hrvačić-Karačić, ulica Kulovića broj 1, Sarajevo, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-741-10/17 od 28.12.2017. godine, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita broj 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 28.11.2019. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, rješenje Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo broj: JN2-01-07-1-741-10/17 od 28.12.2017. godine, se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 280,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača za Lot 3, „Videonadzor u Kantonalnom tužilaštvu u Sarajevu i kablovi i oprema za VSTV“, ugovornog organa Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH, Sarajevo. Odbijen je i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 666,67 KM.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga što smatra, da je osporeno rješenja nezakonito. Navodi, da je dostavio ponudu ugovornom organu, za Lot 3, ali je za najpovoljniju izabrana ponuda ponuđača Unilab d.o.o. Sarajevo. Predmet nabavke za Lot 3, je nabavka, dostava i postavljanje robe, kako to proizilazi iz tačke 2.1. Tenderske dokumentacije broj: 05-16-4-2978-2/17 od 20.09.2017. godine. U skladu sa Uredbom o poslovima tehničke zaštite koji se odnose na korištenje alarmnih sistema, videonadzora ili drugih tehničkih sredstava, koju je donijela Vlada FBiH, usluge videonadzora potpadaju pod tehničku zaštitu lica i objekata, a u skladu sa odredbom člana 31. Zakona o agencijama i unutrašnjim službama za zaštitu ljudi i imovine, poslove projektiranja tehničke zaštite, može obavljati samo ovlaštena osoba registrovana za obavljanje te djelatnosti kod mjerodavnog suda. Dakle, ni jedno fizičko ni pravno lice, osim Agencije za zaštitu ljudi i imovine ili zaštitarske službe unutar pravnog lica ili institucije, ne može vršiti usluge projektovanja a samim tim ni postavljanja i održavanja tehničke robe, koja ima

karakter videonadzora. Tužitelj navodi, da je u konkretnom predmetu nabavke, tehničku opremu bilo nužno projektovati i postaviti u objektima Kantonalnog tužilaštva i Visokog sudskog i tužilačkog vijeća BiH, koje u svojoj organizacionoj strukturi ne raspolaže sa zaštitarskom službom koja posjeduje odobrenje za poslove obavljanja tehničke zaštite, a koje je izdato od Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo i posebnu saglasnost Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova FBiH. To znači, da su za sve radnje vezano za videonadzor, isključivo nadležne agencije za zaštitu ljudi i imovine. Tužitelj ukazuje, da je ugovorni organ propustio utvrditi postoje li zakosnke smetnje za provođenje predmeta javne nabavke jer izabrani ponuđač nema svojstvo pravnog lica registrovanog kao Agencija a ugovorni organ ne raspolaže ni svojom zaštitarskom službom u skladu sa odredbama člana 3. Uredbe o poslovima tehničke zaštite. S tim u vezi, iz aktuelnog izvoda iz sudskog registra se može zaključiti, da izabrani ponuđač Unilab d.o.o. Sarajevo, obavlja djelatnosti koje su po imperativnim normama nespojive i neodržive za zakonsko obavljanje poslova društva, jer djeluje u obliku d.o.o., koje nema zakonski propisan oblik Agencije za zaštitu ljudi i imovine, pa ne može obavljati ni jednu djelatnosti osim djelatnosti propisanih u odredbi člana 4. Zakona o agencijama u unutrašnjim službama za zaštitu ljudi i imovine („Službeni glasnik BiH“ broj: 78/08 i 67/13). Tuženi je u pobijanom rješenju, propustio da obrazloži te činjenice na koje je ukazivao tužitelj u upravnom postupku, jer ni izabrani ponuđač, a ni ugovorni organ ne ispunjavaju zakonom predviđene uslove za postavljanje i održavanje roba koji su predmet nabavke. Kako je u konačnici, na pogrešno utvrđeno činjenično stanje, tuženi pogrešno primijenio materijalno pravo, to tužitelj predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje, kao nezakonito, a tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 240,00 KM i 40,80 KM 17% PDV-a, odnosno ukupno 280,80 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije. Zainteresirano lice je takođe predložilo da se tužba odbije. Ugovorni organ, uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Pobijanim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača za Lot 3, Videonadzor u Kantonalnom tužilaštvu u Sarajevo i kablovi i oprema za VSTV, ugovornog organa Visoko sudsko i tužilačko vijeće BiH, Sarajevo, kojom je za najpovoljniju, izabrana ponuda ponuđača Unilab d.o.o. Sarajevo. Iz stanja spisa proizilazi, da je ugovorni organ Odlukom o pokretanju postupka javne nabavke broj: 05-16-4-2978-1/17 od 20.09.2017. godine, odnosno članom 1. iste, pokrenuo postupak javne nabavke videonadzora za potrebe Tužilaštva KS a u tenderskom dokumentu pod tačkom 2.1. za predmet nabavke je navedeno, da je predmet iste, dostava i postavljanje videonadzora i ostalo precizirano u tehničkoj specifikaciji prema Lotovima. Kako to proizilazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, Ureda za razmatranje žalbi BiH, prigovore iz žalbe tužitelja valjalo je ocijeniti neosnovanim, jer u svojoj ponudi tužitelj nije pravilno popunio redne brojeve 1.29, 1.31 i 1.37., dakle Tehničku specifikaciju, te nije dokazao profesionalnu sposobnost za obavljanje poslova. Tuženi je uvidom u ponudu tužitelja ocijenio, da nije ispunjen ni uslov iz tačke 3.2.1. tenderskog dokumenta, jer isti nije dostavio dokaz, da je registrovan za djelatnost koja je u vezi sa predmetom nabavke. Dakle, predmet nabavke je nabavka robe sa uslugama

postavljanja i održavanja u garantnom periodu a ne usluga zaštite, za što tužitelj nije registrovan na malo. Prigovore koji se odnose na ponudu izabranog ponuđača, tuženi je također ocijenio neosnovanim, jer je izabrani ponuđač dostavio aktuelni izvod iz sudskog registra iz kojeg se vidi da je registrovan za obavljanje djelatnosti u skladu sa tačkom 3.1.23. Tenderskog dokumenta, te da je registrovan za trgovinu na malo robom koja je i predmet konkretne nabavke. Tuženi je ocijenio, da u konkretnom slučaju nije bilo povrede člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, pa je žalbu tužitelja odbio, kao neosnovanu, u skladu sa članom 111. stav 1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH i članom 228. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH.

Prema nalaženju ovog Suda, prigovori iz tužbe su osnovani.

U skladu sa odredbom člana 2. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), ponuda je dokument koji podnosi ponuđač, pri čemu nudi isporuku *robe, pružanje usluge ili izvođenje radova*, pod uslovima koje određuje ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji. U smislu člana 3. ovog zakona, ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Tenderska dokumentacija sadrži sve neophodne informacije i pojašnjenja koji moraju biti definisani jasno, na osnovu kojih ponuđači i mogu pripremiti svoje zahtjeve za ponude (član 3.), Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda („Službeni glasnik BiH“ broj: 90/14), koje se obavezno primjenjuje u postupcima javnih nabavki u skladu sa članom 54. Zakona o javnim nabavkama BiH. Dakle, u skladu sa odredbom člana 2. stav 2. tačka b). alineja (1). Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda BiH (*odjeljak opis predmeta nabavke*), propisano je da tenderska dokumentacija, između ostalog, obavezno treba da sadrži opis predmeta javne nabavke (roba, usluga ili radova), te navođenje oznake i naziva iz JRJN. U konkretnom slučaju, ugovorni organ je proveo postupak javne nabavke a u Obavještenju o nabavci je naveo da je predmet nabavke roba, kupovina, (Odjeljak II Predmet ugovora), u kratkom opisu predmeta nabavke je naveo, da je nabavka za Lot 3 nabavka videonadzora u Kantonalnom tužilaštvu u Sarajevu i kablovi i oprema za VSTV. U tenderskom dokumentu, broj: 05-16-4-2978-2/17 od 20.09.2017. godine, ugovorni organ je za LOT 3, također naveo da je predmet nabavke, nabavka videonadzora u Kantonalnom tužilaštvu u Sarajevu i kablova i opreme u VSTV, sve na osnovu opisa robe u skladu sa tehničkim specifikacijama. S tim u vezi, u tehničkim specifikacijama, obrascu za cijenu ponude, ugovorni organ je opisao robu koju zahtjeva a pored toga u stavkama/opis robe, broj: 1.19.,1.20.,1.21. je naveo, da su ponuđači obavezni vršiti i usluge, demontaže, ugradnje i puštanja u rad što je naznačio i u prijedlogu nacrtu ugovora.

Nadalje, iz stanja spisa proizilazi, da je ugovorni organ, konkretan predmet nabavke podijelio na lotove, a u skladu sa članom 16. Zakona o javnim nabavkama BiH. Kada ugovorni organ, podijeli predmet nabavke na lotove, svi lotovi moraju biti naznačeni u tenderskoj dokumentaciji na način, da se ponuđačima može omogućiti da dostave ponude za jedan lot ili više lotova ili sve lotove, a pri tome ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji jasno i precizno definiše uslove i način dostavljanja ponuda za te lotove. Naime, istina je, da je tužitelj Agencija za zaštitu imovine i ljudi a da je u konkretnom slučaju predmet nabavke „nabavka robe“ videonadzora. Međutim, tužitelj, pored fizičkog sistema zaštite, pruža i tehničku zaštitu, vatrodajavni sistem

zaštite, protuprovalni sistemi zaštite, video nadzor, GPS nadzor lica i vozila te sistem kontrole prolaza i evidencije radnog vremena, a konkretna nabavka, prema obavještenju o nabavci, je glasila na nabavku robe, videonadzora, tako da vijeće ne prihvata obrazloženje osporenog rješenja u odnosu na ovaj prigovor tužitelja te nalazi, da je tuženi propustio cijeliti navode iz žalbe žalitelja, na koje tužitelj osnovano prigovara i u predmetnoj tužbi. Uvidom u ponudu izabranog ponuđača i to u Aktuelni izvod iz sudskog registra, kako je to ugovorni organ zahtijevao, u tački 3.1.2. TD, navedene djelatnosti subjekta upisa u unutrašnjem prometu, koju je ovaj ponuđač obavljao, se ne mogu dovesti u vezu sa predmetom konkretne nabavke, pa je vijeću ostalo upitno i na osnovu kojih dokaza je tuženi ocijenio da tužitelj ne ispunjava uslove odnosno ne obavlja djelatnost koja je predmet nabavke, a da izabrani ponuđač u svakom slučaju ispunjava.

U odnosu na ovaj prigovor, koji je tužitelj isticao u žalbi od 22.11.2017. godine, u pobijanom rješenju na strani 10 (deset), tuženi u jednoj rečenici navodi, da je pravilno ugovorni organ ocijenio ponudu tužitelja neprihvatljivom, jer nije registrovan za djelatnost koja je u vezi sa predmetom nabavke ali u odnosu na prigovor da izabrani ponuđač nije registrovan, tuženi ne daje nikakvo obrazloženje, već samo navodi da se iz Aktuelnog sudskog registra 005838 o od 24.07.2017. godine, za izabranog ponuđača nesporno može zaključiti, da je ovaj ponuđač registrovan za trgovinu na malo robom koja je predmet nabavke, Međutim, ovo vijeće cijeni da se iz aktuelnog sudskog registra za izabranog ponuđača to ne može nesporno zaključiti. U svakom slučaju, ostalo je sporno pitanje opisa i predmeta konkretne javne nabavke, jer sve i da jeste izabrani ponuđač registrovan za djelatnost trgovine robom videonadzorom, tuženi u osporenom rješenju nije mogao obrazložiti da je predmet nabavke, ustvari nabavka robe a da je „usputno“ navedeno da će ponuđači pružati i usluge.

Stoga je ovo vijeće, tužbu, kao osnovanu, uvažilo i predmet vratilo na ponovno odlučivanje Uredu za razmatranje žalbi BiH. Uvažavajući upute, pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH, kao lex specialis propisa, tuženi će donijeti novo zakonito rješenje u skladu sa članom 233. stav 2., a u vezi s članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). To znači, da će tuženi ponovo ocijeniti navode iz žalbe tužitelja i donijeti rješenje koje će sadržavati, kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise, na osnovu kojih je riješena ova upravna stvar.

Kako je tužba uvažena, tužitelju pripadaju i potraživani troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), i to pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om.

Primjenom odredbe člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Stanka Čeklić

Stanka Čeklić

PREDSEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

